

ת"פ 9104/08/15 - מדינת ישראל נגד בראא מלחם, עלאא מלחם (עציר) - נדון

בית משפט השלום בנתניה

01 פברואר 2016

ת"פ 9104-08-15 מדינת ישראל נ'
מלחם ואח'

מת 9116-08-15

בפני כב' השופטת הבכירה גלית ציגלר
המאשימה
נגד
הנאשמים

1..בראא מלחם
2..עלאא מלחם (עציר) - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצובר

הנאשם 1 עצמו ובא כוחו עו"ד אחמד יאסין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 4.8.15 נתפס הנאשם כשהוא שוהה בשטח ישראל ואין בידו היתר שהייה כדין.

הנאשם נעצר, ולאחר מספר ימים נקבעו תנאי השחרור, הוא שוחרר והתייצב למשפטו, הודה בעבירה המיוחסת לו והצדדים העלו טיעוניהם לעונש.

ב"כ המאשימה תיארה את עברו של הנאשם אשר אין זו כניסתו הראשונה לארץ והוא כבר נדון למאסר בפועל בעבר בגין שתי כניסות קודמות, אולם הדבר לא הרתיעו והוא שב ונכנס לשטח ישראל, ועל כן ביקשה להטיל עליו עונש אשר יחיל את תקופת התנאי העומדת כנגדו למשך 4 חודשים, ובנוסף תקופת מאסר נוספת.

מנגד טען הסנגור כי מדובר במי שנכנס לישראל במטרה למצוא עבודה, הוא לא ביצע עבירה נוספת, ואף קיבל אישור כי משתתפים ההגבלה הפלילית שהוטלה עליו ואם ימצא לו מעסיק, אף יוכל לקבל אישור עבודה בארץ. לדברי הסנגור,

עמוד 1

יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעובדה שכבר מצא עבודה בשטחים, ולהאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

העבירה שביצע הנאשם בעת שנכנס לישראל נועדה לעקוף את רשויות הביטחון, כאשר הנאשם ידע שאין לו היתר כניסה, ואילו היה פונה מן הסתם לא היה נענה.

אין ספק כי מי שנכנס לישראל צריך לעבור את ההליכים הנדרשים, עליו להיבדק הן מבחינה בטחונית והן מבחינה פלילית, ומי שנמנע מבדיקה כזו תורם לחוסר הביטחון ולתחושת אי הוודאות.

מתחם הענישה בגין עבירה יחידה של כניסה בלתי חוקית לישראל, שלא נלווית לה עבירה נוספת, נע בהתאם לפסיקה בין מאסר על תנאי ועד מאסר בן 6 חודשים בפועל.

הנאשם שבפני, יליד 1994, אשר כפי שצינתי נכנס לישראל בעבר בשתי פעמים נפרדות, ביום 5.5.14, וביום 7.5.14, הוא נדון לתקופת מאסר של 31 יום וכן למאסר מותנה בן 4 חודשים לתקופה של שלוש שנים.

מאסר זה לא הרתיע את הנאשם ככל הנראה, וכאמור ביום 4.8.15, כשנה לאחר שנגזר עליו אותו עונש, הוא שב ונכנס לשטח המדינה תוך עקיפת רשויות הביטחון, ותוך ידיעה שאם יתפס יוטל עליו עונש של מאסר בגין אותה כניסה.

לטעמי, יש מקום לגזור על הנאשם עונש בתחומי המתחם, ואינני סבורה כי זהו מסוג המקרים יוצאי הדופן בו יש להאריך מאסר מותנה שתלוי ועומד כנגדו, במיוחד כאשר אותו מאסר נגזר תקופה לא ארוכה קודם לכן.

לזכותו של הנאשם יש לשקול את ההודיה, והחסכון בזמן שיפוטי יקר, כמו גם בזמנם של המעורבים האחרים בהליך, וכן את העובדה שהנאשם התייצב לדיונים שנקבעו בעניינו.

הובאו בפני הנסיבות האישיות, וכן אותו אישור לגבי אפשרות קבלת היתר לכניסה לישראל, אולם מדובר באפשרות שלא היתה מתקיימת לפני סוף דצמבר 2015, והנאשם בחר "להקדים" את התאריך במספר חודשים, ואינני סבורה כי זוהי נסיבה מקלה.

לאור כל האמור, כאשר מצד אחד הנסיבות של הכניסה לישראל והפגיעה ברשויות החוק ובתנאים הנדרשים כדי לשהות בארץ, העובדה כי כנגד הנאשם תלוי מאסר על תנאי אשר לא הרתיעו, כפי שלא הרתיעו מאסר בפועל קודם, ומנגד העובדה שלא בוצעה עבירה נלווית, ההודיה ולקחת האחריות, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

לאור כל האמור לעיל, כאשר אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 15973-05-14 לתקופה של 4 חודשים.

ב. חודשיים מאסר בפועל בגין העבירה הנוכחית.

העונשים ירוצו בחופף ובמצטבר, ובסך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר ינכו ימי המעצר, מיום 4.8.15 ועד 8.8.15.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע או כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. ההפקדה תוחזר למפקידה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ו, 01/02/2016 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת בכירה

הוקלדעלידיאוריתזיתוני